

ANKARA MERKEZ İLKÖĞRETİM OKULLARINDA GÖREVLİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME TEKNİKLERİNİN UYGULANIŞINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Gürkay YILMAZ¹ Nevin GÜNDÜZ¹

Geliş Tarihi: 27.12.2007

Kabul Tarihi: 03.04.2008

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, Ankara'daki merkez ilköğretim okullarında görevli beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme tekniklerinin uygulanışına ilişkin görüşlerini saptamaktır. Bunun yanı sıra öğretmenlerin kişisel özellikleri ile ölçme değerlendirme tekniklerinin uygulanışına ilişkin görüşlerinin karşılaştırılıp, araştırılmasıdır.

Bu çalışmaya 2006-2007 eğitim öğretim yılında Ankara merkez ilköğretim okullarında görevli 160 beden eğitimi öğretmeni (75 bayan, 84 erkek) katılmıştır. Öğretmenlerin ölçme değerlendirme tekniklerinin uygulanışına ilişkin görüşlerini almak için dörtlü likert tipi anket uygulanmıştır. Anket sonucu elde edilen veriler frekans ve yüzdelerle açıklanmış ve yorumlanmıştır. Ayrıca, ikili gruplarda bağımsız t- testi, ikiden fazla gruplarda tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Tek yönlü varyans analizinde gruplar arasında ortaya çıkan farkı değerlendirmek için Bonferroni çoklu karşılaştırma testi uygulanmıştır. Yapılan analizlerde 0,05 anlamlılık düzeyi esas alınmıştır. Bunlara ek olarak, öğretmenlerin haftalık ders saati, dersine girilen sınıf sayısı, dersine girilen ortalama öğrenci sayısı, çalışılan kurumda bulunan toplam beden eğitimi öğretmeni sayıları göz önünde bulundurularak, bu değişkenlerin katılımcıların görüşleri ile olan ilişkisini anlamaya yönelik olarak Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayıları hesaplanmıştır.

Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre beden eğitimi öğretmenleri, ölçme ve değerlendirme tekniklerinin uygulanışına ilişkin görüşlere "her zaman" katıldıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca, öğretmenlerin demografik özellikleri ile anketteki görüşler karşılaştırıldığında yaş, kıdem, öğrenim durumu, hizmet içi eğitim alıp almadıkları bakımından anlamlı bir fark çıkmıştır ($p < 0.05$). Beden eğitimi öğretmenlerinin okulda haftalık ders saati, dersine girdiği sınıf sayısı, ortalama öğrenci sayısı, çalışılan kurumda bulunan toplam beden eğitimi öğretmen sayısı ile anket görüşleri arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p > 0.05$).

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi Öğretmeni, Ölçme ve Değerlendirme, İlköğretim

PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHERS WORKING IN PRIMARY SCHOOLS IN ANKARA VIEWS ON THE APPLICATION OF MEASUREMENT AND EVALUATION TECHNIQUES

ABSTRACT

The main purpose of the study is to assess the views of physical education teachers working in primary school in centre of Ankara towards measurement and evaluation applications. The views are also examined as a function of demographic variables including age, gender, length of working, in-service training, and education level.

The study was conducted on 2006-2007 academic year. 160 physical education teachers (75 women, 84 men) working in the public primary schools participated in the study. A four point likert scale instrument was used to collect data. The data obtained from the teacher were assessed by using both descriptive and inferential statistics. Descriptive statistics was used to get the frequencies and percentages. Moreover, as inferential statistics, independent sample t-test and one was analysis of variance (ANOVA) were performed to get the differences. To find out the difference obtained from ANOVA, Bonferroni test was used as follow up comparison test. The whole analyses were assessed by taking into consideration 0.05 significance level. In addition, Pearson Product Moments Correlation Coefficient was performed to find out the relationship among teachers' views their working load (weekly hours), number of the classes they offer a course, number of the students they offer a course, and number of the colleagues.

Results showed that physical education teachers participated in the study were 'strongly agree' to the views including the scales regarding measurement and evaluation application. Findings demonstrated that there was a significant difference of the views of physical education teachers in terms of their age, length of working, education level, and in-service training program ($p < 0.05$).

Moreover, results of the study revealed that there was no significant relationship among teachers' working load (weekly hours), number of the classes they offer a course, and number of the colleagues ($p > 0.05$).

Key Words: Physical Education Teacher, Measurement and Evaluation, Primary School

¹ Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

GİRİŞ

Eğitim bilimlerini oluşturan en önemli halkalardan biri de “ölçme ve değerlendirmedir”. Bir eğitim sisteminin başarısı hakkında bilgi veren en önemli göstergeler öğrenci davranışlarıdır. Eğitim sürecinde ölçme ve değerlendirme etkinlikleriyle yapılacak gözlemler sayesinde öğrenci davranışlarının hangi düzeyde olduğu, ne tür yetersizliklerin bulunduğu hatta istenmeyen davranışların olup olmadığı belirlenebilir. Bu nedenle ölçme ve değerlendirme eğitim sürecinin vazgeçilmez bir ögesidir (1, 2).

Genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz parçası olan beden eğitimi, aynı zamanda kişinin eğitimidir. Başka bir deyişle öğrencilerin gelişim özellikleri göz önünde tutularak onların, fert ve toplum önünde sağlıklı, mutlu, iyi ahlaklı ve dengeli bir kişilik olmalarını sağlar. Beden eğitimi derslerinde kazandırılması amaçlanan bilgi, beceri, tavır ve alışkanlıkların tamamının değerlendirilmesi gerekir (3).

Öğrencinin sadece fiziki yeteneklerinin ölçülerek not verilmesi, kişinin sadece bedeni gelişimiyle ilgili verileri ortaya koyacaktır. Oysa zihinsel, duygusal ve sosyal yönlerden sağlıklı ve dengeli bir gelişim, beden eğitimi ve sporun başta gelen amaçlarındandır. Bu alanlarla ilgili bilgi ve becerilerin gelişimi de değerlendirilerek öğrenciye not verilir. Ancak değerlendirmede, not bir amaç değil, eğitim süreci içinde bir araç olarak ele alınır. Öğrencilerin ders dışındaki tüm etkinlikleri göz önüne alınmalıdır (4).

MATERYAL VE YÖNTEM

Evren ve Örneklem

Çalışmanın evrenini, Ankara merkez ilçesindeki ilköğretim okullarında görev yapan beden eğitimi öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise Ankara resmi ilköğretim okullarında görev yapmakta olan, toplam 530 beden eğitimi öğretmeni arasından gönüllü olarak seçilmiş 160 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışmanın evrenini oluşturan ilköğretim okulları ve beden eğitimi öğretmenleri sayısı Tablo 1’de verilmiştir.

Çalışmada; 2006–2007 öğretim yılında, 160 ilköğretim okulu beden eğitimi öğretmenine ulaşılarak anket uygulanmış ve anketlerden 6 tanesi, soruları eksik bırakma, sayfa atlama gibi nedenlerle değerlendirmeye alınmamıştır. Çalışmada ayrıca yöneticilik yapan beden eğitimi öğretmenlerinin örnekleme alınmaması gerektiği dikkate alınmıştır.

Veri Toplama Teknikleri

Araştırmada, konuyla ilgili Türkçe ve yabancı dillerde yayımlanmış olan araştırmalar göz önünde bulundurularak, diğer çalışmalarda kullanılmış olan ve bu çalışmanın amacına yönelik olduğu düşünülen maddeler alınarak bir madde havuzu oluşturulmuştur. Madde havuzuna, çalışmanın amacına yönelik olduğu düşünülen yeni maddeler de eklenerek veri toplama aracı oluşturulmuş ve daha sonra uzman görüşü alınarak anket son şeklini almıştır.

Anket, dört bölümden oluşmaktadır. Anketin birinci bölümü, katılımcıların kişisel özelliklerine yönelik olarak hazırlanan 14 soruyu içermiştir (cinsiyet, yaş, hizmet süresi, öğrenim durumu). Anketin ikinci bölümü beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamaları ile ilgili görüşlerinin alındığı toplam 14 soruluk 4’lü likert tipi ölçek içermiştir. Anketin üçüncü bölümü, öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme ve karşılaşılan sorunlar, hareketin değerlendirilmesi ve performans değerlendirme kriterleri ile uygulamada ölçme ve değerlendirme kriterlerinin işlevselliğiyle ilgili maddelerin 1’den 3’e doğru önem derecesine göre sıralanmasının istenmesinden oluşmuştur. Anketin dördüncü bölümünde ise, öğretmenlerden, öğrencilerin psikomotor gelişimlerinin değerlendirilmesindeki bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerini değerlendirmede nelere dikkat ettiklerinin açık uçlu sorulara verdikleri yanıtların değerlendirilmesinden oluşmuştur. Ankette ayrıca, beden eğitimi öğretmenlerinin okulda haftalık ders saati, dersine girdiği sınıf sayısı, ortalama öğrenci sayısı, çalışılan kurumda bulunan toplam beden eğitimi öğretmen sayısı yer almaktadır.

Verilerin Analizi

Çalışmada elde edilen veriler, SPSS 11,5 istatistik paket programında analiz edilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik kullanılarak, frekans ve yüzde dağılımlarına bakılmıştır. Ayrıca, ikili gruplarda bağımsız t-Testi, ikiden fazla gruplarda Tek Yönlü Varyans analizi (One-Way Anova), $p < 0.05$ anlamlılık düzeyinde uygulanmıştır. Tek Yönlü Varyans analizinde gruplar arasında ortaya çıkan farkı değerlendirmek için Bonferroni Çoklu Karşılaştırma testi uygulanmıştır.

Çalışmada ayrıca öğretmenlerin 2006-2007 eğitim öğretim yılı haftalık ders saati, dersine girdiği sınıf ve öğrenci sayısı, kurumundaki toplam beden eğitimi öğretmeni sayısı ile anketteki görüşleriyle olan ilişkisini ortaya koymak için Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayıları hesaplanmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Araştırma Grubunun Dağılımı

İlçeler	İlköğretim Okul Sayısı	Beden Eğitimi Öğretmeni Sayısı	Anket Uygulanan Öğretmen Sayısı
Altındağ	71	61	25
Çankaya	105	129	37
Etimesgut	33	34	17
Gölbaşı	36	14	8
Keçiören	83	101	27
Mamak	91	57	11
Sincan	37	45	24
Yenimahalle	91	89	11
Toplam	528	530	160

Tablo 2. Araştırma Grubunun Demografik Özellikleri

Değişkenler		n	%	Toplam
Cinsiyet	Bayan	75	46.9	160
	Erkek	85	53.1	
Yaş	20 – 29	40	25.0	160
	30 – 39	91	56.9	
	40 – 49	29	18.2	
	50 +	0	0	
Kıdem	1 – 5	40	25	160
	6 – 10	72	45	
	11 – 15	19	11.9	
	16 – 20	23	14.4	
	20 +	6	3.8	

Tablo 3. Araştırma Grubunun Öğrenim ve Daha Önce Ölçme-Değerlendirme Dersi Alıp Almadığı Durumu

Değişkenler		n	%	Toplam	
Öğrenim Durumu	Bayan	Lisans	62	82.7	75 % 46.9
		Yüksek Lisans	13	13.3	
		Doktora	0	0	
	Erkek	Lisans	71	83.5	85 % 56.1
		Yüksek Lisans	10	11.8	
		Doktora	4	4.7	
Ölçme ve Değerlendirme Dersi	Bayan	Evet	13	17.3	75 % 46.9
		Hayır	62	82.7	
	Erkek	Evet	23	27.1	85 % 56.1
		Hayır	62	72.9	

Tablo 4. Araştırma Grubunun Haftalık Ders Saatleri, Dersine Girilen Sınıf ve Öğrenci Sayılarıyla Çalışılan Kurumdaki Toplam Öğretmen Sayıları Durumu

Değişkenler	n	\bar{X}	SS	Min	Max
2006-2007 Eğitim öğretim yılı bahar döneminde haftalık ders saatleri	160	23.04	5.38	6	32
Dersine girilen sınıf sayısı	158	11.15	3.51	3	21
Dersine girilen öğrenci sayısı	158	322.98	161.79	6	750
Çalışılan kurumdaki toplam öğretmen sayısı	160	1.22	.65	1	5

Tablo 5. Araştırma Grubunun Ölçme-Değerlendirme Uygulamalarına İlişkin Görüşlerinin Dağılımı

Ölçme ve Değerlendirme Uygulamaları	n	\bar{X}	SS	Hiç	Ara Sıra	Sıklıkla	Her Zaman
1. Standart bir ölçme aracı kullanılması	159	2.50	.79	12	72	57	18
2. Kişi tarafından geliştirilen bir ölçme aracının kullanılması	159	2.49	.91	24	55	58	22
3. Ölçme aracı kullanılmaksızın değerlendirme yapılması	158	1.94	.84	58	54	43	3
4. İlgili zümre ile ortak değerlendirme yapılması	157	2.71	1.0	28	35	47	47
5. Performansın görüntülenecek değerlendirilmesi	158	1.65	.93	94	37	15	12
6. Ölçüm aracının dersin hedeflerine uygunluğu	158	3.30	.72	2	19	66	71
7. Hedef davranışların açıklanması	159	3.64	.69	3	11	26	119
8. Ölçüm aracının hedef davranışları içermesi	156	3.44	.68	0	17	52	87
9. Her bir sınıf için farklı ölçme aracı kullanılması	157	3.05	.91	9	54	34	60
10. Öğrenci becerilerinin göz önünde bulundurulması	158	3.29	.75	2	22	62	72
11. Öğrenci durumlarına ilişkin bilgi alınması	158	2.87	.83	7	44	68	39
12. Öğrenci başarısının ölçülme amacı-1	158	2.93	.83	9	34	74	41
13. Öğrenci başarısının ölçülme amacı-2	158	2.86	.82	6	48	66	38
14. Öğrencilerin uygulamaya katılması	160	1.65	.81	85	51	18	4
Toplam		38.67	4.45				

Tablo 6. Araştırma Grubunun Görüşlerinin Yaşa Bağlı Olarak Tek Yönlü Varyans Analizi ile Karşılaştırılması Durumu

Boyut	Kaynak	Kareler Toplamı	sd	F	p
Görüş	Grup içi	149.98	2	3.936	.022
	Gruplar arası	2705.77	142		
	Toplam	2855.76	144		

Araştırma grubunun ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin görüşlerinde yaşa bağlı olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($F_{2, 144} = 3.936, p < 0.05$). Farkın hangi yaş aralıkları arasında olduğunu bulabilmek amacıyla Bonferroni testi uygulanmış ve testin sonucunda 30 ile 39 yaş grubundaki öğretmenler ($\bar{X} = 37.85 \pm 4.42$) ile 40 ile 49 yaş grubuna dahil olan öğretmenler ($\bar{X} = 40.50 \pm 3.82$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p < 0.05$). Yaşları 40 ile 49 yaş grubu arasında olan öğretmenler, yaşları 30 ile 39 yaşları arasında olanlara göre ölçme ve değerlendirme uygulamalarına daha fazla katıldıklarını belirtmişlerdir.

Tablo 7. Araştırma Grubunun Görüşlerinin Kıdeme Bağlı Olarak Tek Yönlü Varyans Analizi ile Karşılaştırılması Durumu

Boyut	Kaynak	Kareler Toplamı	sd	F	p
Görüş	Grup içi	251.47	4	3.380	.011
	Gruplar arası	2604.29	140		
	Toplam	2855.76	144		

Araştırma grubunun ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin görüşlerinde kıdeme bağlı olarak bir farklılık bulunmuştur ($F_{4, 144} = 3.380, p < 0.05$). Bu doğrultuda, kıdemler arasında bulunan bu farklılığın hangi aralıkları arasında olduğunu bulabilmek amacıyla Bonferroni testi uygulanmış ve testin sonucunda fark, 6 ile 10 yıl arasında çalışan öğretmenler ile ($\bar{X} = 37.77 \pm 4.46$) 16 ile 20 yıl arasında çalışan öğretmenler ($\bar{X} = 41.42 \pm 4.00$) arasında bulunmuştur. Öğretmenlerin kıdemleri 16 ile 20 yıl olanlar, kıdemleri 6 ile 10 yıl olanlara göre ölçme ve değerlendirme uygulamalarıyla ilgili görüşlere daha fazla katıldıklarını belirtmişlerdir.

Tablo 8. Araştırma Grubunun Görüşlerinin Öğrenim Düzeyine Bağlı Olarak Tek Yönlü Varyans Analizi ile Karşılaştırılması Durumu

Boyut	Kaynak	Kareler Toplamı	sd	F	p
Görüş	Grup içi	237.53	2	6.441	.002
	Gruplar arası	2618.23	142		
	Toplam	2855.76	144		

YILMAZ, G., GÜNDÜZ, N., “Ankara Merkez İlköğretim Okullarında Görevli Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Ölçme ve Değerlendirme Tekniklerinin Uygulanışına İlişkin Görüşleri”

Araştırma grubunun ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin görüşlerinde öğretmenlerin öğrenim düzeylerine bağlı olarak bir farklılık bulunmuştur ($F_{2, 144} = 6.441$, $p < 0.05$). Bu doğrultuda, öğrenim düzeyleri arasında bulunan bu farklılığın hangi düzeyler arasında olduğunu bulabilmek amacıyla Bonferroni testi uygulanmış ve testin sonucunda fark; yüksek lisans eğitimi alan öğretmenler ($\bar{X}=41.47\pm4.54$) ile lisans eğitimi alan öğretmenler ($\bar{X}=38.09\pm4.29$) arasında bulunmuştur. Yüksek lisans eğitimi alan öğretmenlerin, lisans eğitimi alan öğretmenlere göre ölçme ve değerlendirme uygulamalarıyla ilgili görüşlere daha fazla katıldıkları tespit edilmiştir.

Çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin okulda haftalık ders saati, dersine girilen sınıf sayısı, dersine girilen ortalama öğrenci sayısı, çalışılan kurumda bulunan toplam beden eğitimi ve spor öğretmeni sayıları ile ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik görüşleri arasındaki ilişkiye bakılmış ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

Tablo 9. Araştırma Grubunun Mezun Oldukları Okul Türüne Bağlı Olarak Görüşlerinin t-Testi ile Karşılaştırılması Durumu

	Okul Türü	n	\bar{X}	SS	t	Sd	p
Görüş	Eğitim Fakültesi	42	37.50	4.48	-2.11	98	.037
	Yüksekokul	58	39.51	4.86			

Araştırma grubunun mezun oldukları okul türüne bağlı olarak ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuç, yüksekokul mezunu öğretmenlerin lehine çıkmıştır.

Beden eğitimi öğretmenlerinin yaş ve daha önce ölçme değerlendirme dersi alıp almadıklarına bağlı olarak görüşleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$).

Tablo 10. Araştırma Grubunun Daha Önce Ölçme ve Değerlendirme Konusunda Herhangi Bir Hizmet İçi Eğitim Alıp Almadıklarına Bağlı Olarak Görüşlerinin t-Testi ile Karşılaştırılması Durumu

	Hizmet İçi Eğitim	n	\bar{X}	SS	t	Sd	p
Görüş	Evet	33	40.42	4.19	2.61	143	.010
	Hayır	122	38.16	4.41			

Araştırma grubunun daha önce ölçme ve değerlendirme konusunda herhangi bir hizmet içi eğitim alıp almadıklarına bağlı olarak ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuç; ölçme ve değerlendirme konusunda hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin lehine çıkmıştır.

Tablo 11. Araştırma Grubunun Ölçme ve Değerlendirme Uygulamalarına İlişkin Konuların Önem Derecesine Göre Sıralaması

Değerlendirme	Önem Derecesi -1-		Önem Derecesi -2-		Önem Derecesi -3-	
	n	%	n	%	n	%
	Dönem içi performansı (1)	56	35.0	36	22.5	28
Sınav performansı	14	8.8	38	17.5	17	10.6
Kıyafet uygunluğu (3)	15	9.4	10	6.3	34	21.3
Devam – devamsızlık	5	3.1	6	3.8	8	5.0
Derse olan ilgi (2)	52	32.5	49	30.6	26	16.4
Diğer öğrencilerle olan seviye farkı	3	1.9	11	6.9	10	6.3
Programın gereklerini yerine getirmiş olma düzeyi	11	6.9	8	5.0	18	11.3
Ders dışı etkinliklere katılım	1	0.6	11	6.9	17	10.0

Araştırma grubu; ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin konuları önem derecesine göre sıraladıklarında birinci derecede “dönem içi performansın” önemli olduğunu belirtmişlerdir.

Tablo 12. Araştırma Grubunun Ölçme ve Değerlendirme Uygulamalarında Karşılaştıkları Sorunların Önem Derecesine Göre Sıralaması

Karşılaşılan Sorunlar	Önem Derecesi -1-		Önem Derecesi -2-		Önem Derecesi -3-	
	n	%	n	%	n	%
Sınıf seviyesi	17	10.6	12	7.5	22	13.8
Hazır bulunuşluk düzeyi (1)	35	21.9	19	11.9	22	13.8
Derse olan ilgi, devam ve tutum (2)	30	18.8	43	26.9	30	18.8
Genel fiziksel yeterlilik	33	20.6	29	18.1	20	12.5
Fiziksel beceri yeterliliği (3)	28	17.5	34	21.4	37	23.1
Sınıf gereklerini yerine getirme yeterliliği	13	8.1	16	10.0	19	11.9
Sınavlarda eş bulma zorluğu	2	1.3	4	2.5	7	4.4

Araştırma grubu; öğrenci performansını değerlendirirken karşılaştıkları en önemli sorunun **birinci** derecede "hazır bulunuşluk düzeyi" olduğunu belirtmişlerdir.

Tablo 13. Araştırma Grubunun Hareketin Ölçülmesinde Önemli Konuların Önem Derecesine Göre Sıralaması

Konular	Önem Derecesi -1-		Önem Derecesi -2-		Önem Derecesi -3-	
	n	%	n	%	n	%
Hazır bulunuşluk, doğru duruş (1)	74	46.3	18	11.3	22	13.8
Sergilenen beceri (3)	20	12.5	46	28.8	53	33.1
Becerinin gerçek şekliyle uygulanması (2)	19	11.9	51	31.9	37	23.1
Becerinin bir bütünlük içerisinde uygulanması	46	28.8	45	28.1	47	29.4

Araştırma grubu; hareketin değerlendirilmesinde önemli olduğunu düşündükleri konuları önem derecesine göre sıraladıklarında birinci derecede "hazır bulunuşluk ve doğru duruşun" olduğunu belirtmişlerdir.

Tablo 14. Araştırma Grubunun Öğrenci Performanslarının Değerlendirilmesinde Önemli Gördükleri Kriterlerin Önem Derecesine Göre Sıralaması

Performans Değerlendirme Kriterleri	Önem Derecesi -1-		Önem Derecesi -2-		Önem Derecesi -3-	
	n	%	n	%	n	%
Ulaşılmaması beklenen davranış yada becerinin göz önünde bulundurulması (3)	38	23.8	47	29.4	73	45.6
Sürecin (gelişimin) göz önünde bulundurulması (1)	86	53.8	54	33.8	16	10.0
Başarıda ürünle birlikte sürecin aynı oranda göz önünde bulundurulması (2)	35	21.9	58	36.3	69	43.1

Araştırma grubu; öğrenci performansını değerlendirirken önemli gördükleri kriterleri önem sırasına göre değerlendirdiklerinde birinci derecede "sürecin göz önünde bulundurulması" olduğunu belirtmişlerdir.

Tablo 15. Araştırma Grubunun Öğrenci Başarısını Ölçme ve Değerlendirmede Kullanılan Yöntemlerin İşlevselliğine Yönelik Görüşlerinin Önem Derecesine Göre Sıralaması

Uygulama Yöntemlerinin İşlevselliği	Önem Derecesi -1-		Önem Derecesi -2-		Önem Derecesi -3-	
	n	%	n	%	n	%
Performans ödevleri (3)	6	3.8	12	7.5	35	21.9
Sınavlar (1)	41	25.6	10	6.3	4	2.5
Ders içi performans (2)	8	5.0	33	20.6	14	8.8
Proje	0	0	0	0	2	1.3

Araştırma grubundan yeni ölçme ve değerlendirme yönetmeliği (Talim ve Terbiye Kurulunun 21.03.2006 tarih ve 24 sayılı Kararı) çerçevesinde öğrenci başarısını ölçme ve değerlendirmede kullanılan yöntemlerden hangilerinin daha

YILMAZ, G., GÜNDÜZ, N., “Ankara Merkez İlköğretim Okullarında Görevli Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Ölçme ve Değerlendirme Tekniklerinin Uygulanışına İlişkin Görüşleri”

işlevsel olduğu konusundaki görüşlerini derecelendirmeleri istenmiş ve bu doğrultuda birinci derecede “sınavlar” olduğunu belirtmişlerdir.

Çalışmada anketin açık uçlu sorularında ise; beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde öğrencilerin psikomotor gelişimleri dışında bilişsel gelişimlerini (oyun kuralları bilgisi, muhakeme bilgisi) değerlendirmelelerinde göz önünde bulundurdıkları kriterler sorulmuştur. Yanıtlar sırasıyla, öğrencinin oyun anındaki davranışı, oyuna pratik ve akıllıca katılması, oyun kuralları bilgisi, müsabaka izlerken yorum yapılabilmesi, muhakeme bilgisi, verilen bilgi ve becerinin birleştirilerek sözlü ve uygulamalı olarak oyun ortamında kullanılması izlemektedir. Duygusal gelişimlerinde; (kazanma kaybetme, centilmenlik, fair play) değerlendirmede göz önünde bulundurdıkları kriterler sorulduğunda; arkadaşlık ilişkileri, yenilgiyi ve kazanmayı hazmetme, fair play, grup içindeki davranışları, olarak belirtmişlerdir. Sosyal gelişimlerinde ise; katılımcılık, arkadaşlık ilişkileri, kazanma ve kaybetme bilincinin oluşturulması, liderlik yapabilme, lidere uyabilme, grup çalışması, büyüklerine ve küçüklerine karşı tutum, yardımlaşma, grup etkinlikleri ve resmi bayram ve törenlerdeki tutumu, sınıf okul içi ve dışı etkinliklerine katılma, grup içindeki aldıkları rollere göre, kendini topluluğa ifade edebilmesi olduğunu belirtmişlerdir.

Sonuç olarak, Ankara merkez ilçeleri resmi ilköğretim okullarında görev yapmakta olan beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamaları konusuna oldukça önem verdikleri, fakat içinde buldukları şartlardan dolayı ölçme ve değerlendirme, öğretmenlerden alınan bilgiler; ders müfredatının yoğunluğu, sınıfların kalabalık olması, ders saatlerinin yetersiz olması ve öğrencilerin derse karşı olan tutumları gibi sorunlar, öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme uygulamalarını gerektiği şekliyle yapmalarını zorlaştıran önemli engellerden bazıları olduğu yönündedir.

TARTIŞMA

Nitelikli eğitimin en önemli özelliklerinden birinin sağlıklı ölçme ve değerlendirme olduğu bilinmektedir. Yapılan araştırmalara göre, özellikle eğitim sürecinde uygulanan geleneksel ölçme yöntemlerinin öğrenciye rehberlik edememekte olduğunu ve sınavın öğreticiliğini de zedelediğini belirtilmektedir. Ölçümlemenin göreceli oluşu nedeniyle öğrencilerin nesnel olarak değerlendirilmemesi ve notlarının abartılması tehlikesi bulunmaktadır. Okul çağına giren çocukların günlerinin büyük bir kısmını okulda öğretmenleri ve arkadaşlarıyla geçirmekte olduğu gerçeği düşünüldüğünde, okulda çocuğun kendini tanıması ve yeteneklerinin farkına varmasını sağlamak için çocuklara model olmanın ve onlara eğitimin her alanında rehberlik yapmanın gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Bu doğrultuda, çocukların yetenekli olduğu alanlarda onlara çalışma olanakları sağlamanın ve bu yolla çocuklara başarıyı tattırmanın, kişilik gelişimlerine büyük katkıda bulunacağı düşünülmektedir (5, 6). Bu düşüncelere paralel olarak Millî Eğitimin amaçları doğrultusunda istenilen davranışları öğrencilere kazandıracak olan kişilerin öğretmenler olduğu belirtilmektedir(7, 8).

Bu çalışmada beden eğitimi öğretmenleri, öğrenci performansının ölçülmesinde standart ölçme aracından “ara sıra” yararlanırken, kendi hazırladıkları ölçeklerden “sıklıkla” yararlanmakta olduklarını belirtmiş ve performansı değerlendirmede çeteleme, dereceleme gibi ölçekler kullanmaksızın değerlendirme yapılamayacağını ortaya koymuşlardır. Kullanılan ölçeklerde, davranışların açık ve net bir şekilde ifade edildiği görüşünde olup, kullandıkları ölçme araçlarıyla öğrencileri objektif değerlendirebildiklerini, kullandıkları araçların ölçmek istedikleri özelliği ölçebildiğini ortaya koymuşlardır. Ölçme ve değerlendirme konularında ara sıra zümre içi ortak çalışmalar yaptıklarını belirtmişler ve öğrenci performansını ölçmede her zaman öğrenci becerilerini göz önünde bulundurarak her sınıf için farklı ölçme aracı kullandıklarını ifade etmişlerdir. Öğrenci başarısını ölçerken öz değerlendirme, akran değerlendirme ve grup değerlendirme gibi uygulamalar ile öğrencileri sürecin içine katma eğilimlerinin ayrıca uygulama sınavlarında sınavın görüntülenerek öğrenci performansının değerlendirilmesi görüşünü “hiç benimsenmedikleri” ortaya çıkarmıştır. Kaynak’ın (9) çalışması da bu çalışma sonuçlarını destekler niteliktedir. Kaynak (9), ayrıca; öğretmenlerin, “eğitimde ölçme ve değerlendirmenin” birbirinden farklı eylemler olduğunu ve bir ölçme aracı kullanmadan yalnız gözlemlerle öğrenci başarısının değerlendirilemeyeceği görüşünü benimsediklerini belirtmektedir. Bu çalışma sunucunda da öğretmenler, ölçme ve değerlendirmenin birbirinden ayrı eylemler olduğunu belirterek, konunun önemini bir kere daha vurgulamışlardır.

Çalışmaya katılan öğretmenlerin büyük bir kısmının, lisans eğitimleri sırasında ölçme ve değerlendirme dersi almadıkları anlaşılmıştır. Bu alanda yapılan çalışmalar, geçmiş yıllarda birçok batı ülkesinde ve Amerika Birleşik Devletleri’nde benzer sorunlar yaşandığı ancak bu soruna ülkemizden daha önce çözüm getirdikleri yönündedir. Örneğin, Amerika’da öğretmen yetiştiren kurumlarda “ölçme ve değerlendirme” dersinin uygulanmaya konulması 1987 yılından daha sonrasına işaret etmektedir (10). Ülkemizde Eğitim Fakültelerinde “ölçme ve değerlendirme” dersleri uygulamaya konulmasının bu alanda olumlu bir gelişme olduğu söylenebilir (11).

Bu çalışmanın ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik görüş değerlendirmesi ayrıntılı olarak incelendiğinde, öğretmenler tarafından ölçme ve değerlendirme uygulamalarında en çok önem verilen görüşün ‘sınavlarda ölçülmek istenilen kazanımların sınav öncesinde öğrencilere açıklanması’ olduğu, bu görüşü ‘kullanılan ölçme aracının dersin kazanımlarına uygunluğu’, her bir sınıf için farklı ölçme aracı kullanılması’ ve ‘ilgili zümre ile ortak değerlendirme yapılması’ konularındaki görüşlerin takip ettiği tespit edilmiştir. “Performansın görüntülenerek değerlendirilmesi”, “öğrencilerin ölçme değerlendirme uygulamalarına katılımları” görüşünün ise çok az sayıda beden

eğitimi öğretmeni tarafından benimsendiği, tespit edilmiştir. Bu alanda yapılan çalışmalar da bu sonuçları desteklemektedir (12). Başka bir araştırmada ise beden eğitimi öğretmenlerinin çoğu kullandıkları ölçme araçları ile istenilen kazanımları tamamen ölçebildiklerini ifade etmektedirler (11).

Öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin görüşlerde cinsiyete bağlı olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. Balcı'nın (12), çalışmasında öğretmenlerin farklı cinsiyette olmalarının ölçme ve değerlendirme tekniklerini kullanma ve uygulamasında herhangi bir etkisi saptanamamıştır. Çalışmada öğretmenlerinin ölçme değerlendirme uygulamalarına yönelik görüşlerinde yaşa ve kıdemlerine bağlı olarak bir farklılık bulunmuştur. Benzer şekilde beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin görüşlerinde öğrenim düzeylerine ilişkin olarak bir farklılık bulunmuştur. Bulgular, yüksek lisans düzeyinde eğitim alan öğretmenlerin görüş puanları lisans düzeyinde eğitim alan öğretmenlerden yüksektir. Bu sonuçlar, önceki yıllarda yapılmış çalışma sonuçlarını destekler niteliktedir. Buna göre, Zhang ve Burry-Stock (13), öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme alanında aldıkları eğitim düzeyinin ya da miktarının artmasının, bu alanda kendilerini daha yeterli hissetmelerini sağlayacağını belirtmişlerdir.

Bu çalışma sonucunda, beden eğitimi öğretmenlerinin mezun oldukları okul türüne (Yüksekokul veya Eğitim Fakültesi) bağlı olarak görüşleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık ortaya çıkmıştır. Aydın'ın (14), çalışmasında Eğitim Fakültesi mezunu olanların diğer Fakülte mezunlarına göre ölçme ve değerlendirme yeterliliklerine daha fazla sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Fakat Balcı'nın (12), çalışmasında ise öğretmenlerin Üniversitede ölçme ve değerlendirme dersi almalarının ve Eğitim Fakültesi mezunu olmalarının ölçme ve değerlendirme tekniklerini kullanma ve uygulama bakımından bir etkisi bulunamamıştır.

Beden eğitimi öğretmenlerinin daha önce ölçme ve değerlendirme konusunda herhangi bir hizmet içi eğitim alıp almamalarına yönelik analiz bulguları, öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yönelik görüşlerinde, daha önce aldıkları hizmet içi eğitimin bir etkisi olduğu yönündedir. Diğer çalışma sonuçlarında da, öğretmenlerin yaşadıkları ölçme ve değerlendirmeye ilişkin sorunlarla ilgili olarak hizmet içi eğitim gereksinimlerinin ön planda olduğu tespit edilmiştir (11, 13).

Çalışmada ölçme ve değerlendirme uygulamalarına ilişkin konuların önem derecelerine göre bakıldığında, öğretmenlerin dönem içi performansla önem verdikleri belirtmişlerdir. Tekindal (15), ise çalışmasında notların, geçerli ve güvenilir bir ölçüte dayanılarak verilmesi gerektiğini ve bunların dışındaki etkenlerin; öğrencinin yaramaz oluşu, saygılı oluşu, devami, devamsızlığı gibi ders ile doğrudan ilişkisi bulunmayan bazı etmenlerin nota etki etmemesini vurgulamaktadır.

Beden eğitimi öğretmenleri, ölçme ve değerlendirme uygulamalarında karşılaştıkları sorunların üç tanesini önem derecesine göre sıraladıklarında, öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyi, derse olan ilgi, devam ve tutum, fiziksel beceri yeterliliği olduğu belirtmişlerdir. Bu sonuçlar da öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları ile açıklanabilir. Çocukların algılarını, hislerini bilmek bununla beraber onların tutumlarını bilmeyi de gerektirmektedir. Bu durum ise çocukların beden eğitimi dersine karşı olan katılımını geliştirmede anahtar görevi üstlenir. Benzer olarak, Demirhan'ın (16) belirttiğine göre, Carlson, öğretmenler öğrencilerin derslere katılımında onlara doğru fırsatlar yaratmak yolu ile önemli derecede etkiye sahip olduğunu, Macintosh ve Albinso ise, seçmeli ders olarak beden eğitimi alan öğrencilerin bu derse karşı pozitif tutum sergilediklerini, almayanların ise derse ve müfredat programına karşı negatif bir tutum içinde olduklarını belirtmektedirler, Yine Demirhan'ın (16), belirttiğine göre, Carlson ve arkadaşlarının yaptıkları araştırmalar, beden eğitime karşı olumsuz hislere sahip olan öğrencilerin okul dışında da fiziksel aktivite yapmaya yönelik olumsuz tutum sergilediklerini kanıtlamışlardır.

Çalışmaya katılan beden eğitimi öğretmenleri, beden eğitimi ve spor dersinde öğrenci performansını değerlendirirken önem sırasını öncelikle "sürecin (gelişimin)", sonra "başarıda ürünle birlikte sürecin" daha sonra ise "ulaşılması beklenen davranış ya da becerinin" göz önünde bulundurması olarak belirtmişlerdir. Çalışmadan elde edilen bu sonuç, yeni müfredat programıyla da uyumludur (17).

Öğretmenlerin yeni ölçme ve değerlendirme yönetmeliği çerçevesinde öğrenci başarısını ölçme ve değerlendirmede kullanılan yöntemlerin işlevselliğine göre önem sırasını ise; "sınavlar", "ders içi performans" ve "performans ödevleri" şeklinde belirlenmişlerdir. Ayrıca, öğretmenlerle yapılan kişisel görüşmeler sonucunda, öğrencilerin özellikle proje ödevlerini daha az başarılı oldukları derslerden almayı tercih ettikleri belirlenmiştir. Buna ek olarak, Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) yönetmeliği gereği diğer derslerde de olduğu gibi beden eğitimi ve spor dersinde de öğrencilerin en az bir performans ödevi alma zorunluluğu vardır (18). Yönetmeliğin bu kuralı öğretmenlerin önem derecesi sıralamalarında performans ödevlerinin üçüncü sırada olmasının bir nedeni olarak açıklanabilir. Bu konuyla ilgili kaynaklarda, eğitimde kullanılan ölçme ve değerlendirme tekniklerinin öğretmenler tarafından kullanılabilirliğinin yeterli olmadığını, bu konuda pek de fazla bir bilgiye sahip olmadıkları ve değerlendirmeyi klâsik yöntemlere göre kendilerine özgü yöntemlerle yaptıkları sonucuna ulaşılmıştır (19). Yine Zhang ve Burry-Stock (13) tarafından yapılan bir araştırma sonucunda, öğretmenlerin öğretim yaptığı kıdem yükseldikçe objektif test kullanımına, kağıt - kalem testlerine (yazılı yoklama, çoktan seçmeli, kısa yanıt vb.) daha fazla yöneldikleri tespit edilmiştir.

Çalışmada anketin açık uçlu soruları ile ilgili bölümünden elde edilen veriler beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde öğrencilerin psikomotor, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerini değerlendirmede göz önünde bulundurdıkları kriterlerin yeni Beden Eğitimi Programı ile paralellik gösterdiği şeklindedir. (17, 20).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak, Ankara merkez ilçeleri resmi ilköğretim okullarında görev yapmakta olan beden eğitimi öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamaları konusuna oldukça önem verdikleri, fakat içinde buldukları şartlardan dolayı ölçme ve değerlendirme, öğretmenlerden alınan bilgiler; ders müfredatının yoğunluğu, sınıfların kalabalık olması, ders saatlerinin yetersiz olması ve öğrencilerin derse karşı olan tutumları gibi sorunlar, öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme uygulamalarını gerektiği şekliyle yapmalarını zorlaştıran önemli engellerden bazıları olduğu yönündedir.

Bu sonuçlar doğrultusunda aşağıdaki öneriler yapılabilir;

1. Beden eğitimi öğretmenlerine, gerek Milli Eğitim Bakanlığı tarafından gerekse çalışılan kurum tarafından sağlanacak hizmeti içi eğitim kurslarıyla onlara bu alana ilişkin bilgi birikimini arttıracak yeni bilgiler verilerek uygulamada katkı sağlanabilir.

2. Öğretmen adaylarına lisans eğitimleri sırasında ölçme ve değerlendirme konularında yeterince bilgi veriliyor olsa da uygulamaya yönelik eğitimlerin yetersizliği göze çarpmaktadır. Bu nedenle okullarda ölçme ve değerlendirme uygulamalarının teorik ve uygulamalı olarak iki şekilde sağlanmasının yararlı olacağı önerilebilir.

3. İlköğretim okullarındaki beden eğitimi ve spor ders saatlerinin süresi yeterli değildir. Öğretmenler öğrenci sayılarının ve müfredat konularının fazla olmasının zaman açısından sağlıklı ölçme ve değerlendirme uygulamaları gerçekleştirilmesine ilişkin sıkıntılar yarattığını dile getirmişlerdir. Bu nedenle, ders saatlerinin artırılması konusunda gerekli düzenlemelerin yapılması önerilebilir.

4. Uygulanan beden eğitimi ve spor dersi sınavlarının beden eğitimi ve spor zümresi olan okullarda ortak çalışma sonucu hazırlanması ve soru bankaları oluşturularak eğitimin kalitesinin artırılmasına ve bu konuda standarda ulaşılabilmeye katkıda bulunacağı düşünülebilir. Buna ek olarak, ölçme ve değerlendirme konu, amaç ve davranışların dikkate alınarak yapılması; mümkün olduğunca her konudan, her davranışı test edecek, çok sayıda soruyu içermesi, her sınıfın seviyesinin göz önünde bulundurulması ve öğrenciler için ayrı beceri performans ölçeklerinin kullanılması faydalı olabilir.

5. Bu çalışmanın bulguları göz önünde bulundurulduğunda, beden eğitimi ve spor dersinde ölçme ve değerlendirme uygulamalarına olanak sağlayacak olan standartlaştırılmış ölçeklere olan gereksinimin olduğu, bu doğrultuda, yeni geliştirilecek ölçme araçlarıyla psikomotor yeteneklerin daha sağlıklı belirlenmesinin nitelikli eğitim olanağı sağlanmasına katkıda bulunulmasının, bu konudaki çalışmaların temel amacı olması gerekliliği düşünülebilir.

KAYNAKLAR

1. Kutlu, Ö., “Öğretmen Yetiştirme Programlarının Yeni Ölçme ve Değerlendirme Yaklaşımlarını İçerme Düzeyi”, Uluslararası Katılımlı 2000’li Yıllarda I. Öğrenme ve Öğretme Sempozyumu, Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, 29-31 Mayıs 2002
2. Popham, J. W., Modern Educational Measurement, Needham, Allyn and Bacon, 2000
3. Başoğlu, B., “Ankara İli Devlet Liselerinde Görev Yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Mesleki Sorunları Üzerine Bir Araştırma”, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1995
4. Baykul, Y., İlköğretimde Ölçme ve Değerlendirme, s.9, 29 – 45, Ankara, 1999
5. Sel, R., İlk ve Orta okullarda Beden Eğitimi, Öğretmen Yayınları, Ankara, 1985
6. Atak, Y.A., Müziksel Performansın Ölçülmesi, 1924-2004 Günümüzde Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu, 2004
7. Çamlıyer, H., İlkokullarda Beden Eğitimi Ders Uygulamalarının Öğretim Programları. I. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu, M.E.B., 1991
8. Kasap, H., Eğitim ve Spor Eğitiminde Ölçme ve Değerlendirme, 1999
9. Kaynak, S., “Orta Öğretimdeki Branş Öğretmenlerinin Öğrenci Başarısını Ölçme ve Değerlendirme ile İlgili Görüşlerinin Değerlendirilmesi”, Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, s 20-25, Hatay, 2000
10. Schafer, W.D., Measurement Training For School Personal. Journal of Teacher Education, 1987
11. Çakan, M., “Öğretmenlerin Ölçme Değerlendirme Uygulamaları ve Yeterlik Düzeyleri”, İlk ve Ortaöğretim, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi, cilt 37, s.2 99-114, 2004
12. Balci, E., Ölçme ve Değerlendirme Tekniklerine Yönelik Bir Ölçeğin Geliştirilmesi, Hacettepe Üniversitesi Dergisi.18:42-50, 2000
13. Zhang, Z., Burry-Stock, J.A., Classroom Assessment Practices and Teachers' Self- perceived Assessment Skills. Applied Measurement in Education, 16 (4), 323-342, 2003
14. Aydın, A., “Eğitim Fakültesi Mezunu Olan ve Olmayan Öğretmenlerin Ölçme ve Değerlendirme Yeterliliklerinin Karşılaştırılmasına Yönelik Bir Çalışma”, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2001
15. Tekindal, S., Okullarda Ölçme ve Değerlendirme Yöntemleri, Kocaeli Evrim Yayınevi. s.13, Kocaeli, 2002
16. Demirhan, G., “Attitudes Toward Physical Education and Class Preferences Of Turkish Adolescent in Terms of School Gender Composition”, Adolescence, Vol. 40, No. 158, Summer 2005
17. Anonim, Milli Eğitim Bakanlığı, Beden Eğitimi Dersi 1-8. Sınıflar Öğretim Programı ve Klavuzu s.35-41, 2007
18. Anonim, Milli Eğitim Bakanlığı, İlköğretim Genel Müdürlüğü Ölçme Değerlendirme Erişim [http://iogm.meb.gov.tr/], Erişim Tarihi: 13.12.2006
19. Bakaç, M., “Fen Eğitiminde Başarının Artırılmasında Amaçların Önemi”, Milli Eğitim Dergisi sayı 147, s.41-42, 2000
20. Anonim, Milli Eğitim Bakanlığı, T.T.D., Program Geliştirme ve ÖDEB, Erişim [http://talimterbiye.mebnet.net/program-gel-birimi/olcdeg-birimi.htm], Erişim Tarihi: 20.01.2007